

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v trestnej veci proti obžalovanému **L. K.**, pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2008 v Bratislave, prerokoval odvolania krajského prokurátora v Nitre, obžalovaného **L. K.** a poškodeného **G. T.**, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, z 11. apríla 2006, sp. zn. 5 T 4/2004 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, napadnutý rozsudok **sa z r u š u j e** vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa vec vracia Krajskému súdu v Nitre, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie poškodeného **G. T. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu v Nitre, z 11. apríla 2006, sp. zn. 5 T 4/2004 bol obžalovaný **L. K.** uznaný vinným z pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. a z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 20. apríla 2004 v čase okolo 19.00 hod. v obci **G.**, **K. č. X.**, v zadnej časti dvora svojho rodinného domu videl prichádzajúceho **G. T.**, ktorému povedal, že je

zlodej, že ho zastrelí a vzduchovkou zn. Slávia 630 upravenou na streľbu nábojmi kalibru 5,6 mm, ktorú si v presne nezistenej dobe zadovážil od neznámej osoby, zo vzdialenosti asi 2,5 m na neho vystrelil a zasiahol ho do ľavej časti hrudníka, pričom keď sa G. T. snažil z dvora uniknúť, zbraň opätovne nabil, vystrelil na neho a zasiahol ho na krku vľavo, čím poškodenému G. T. spôsobil zástrel ľavej prednej strany hrudníka s prienikom cez prsné svalstvo do ľavého horného vnútorného ramena a priestrel ľavej bočnej strany krku s predpokladanou dobou liečby v trvaní 4 – 5 týždňov.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 1, § 40 ods. 2, § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, so zaradením na jeho výkon podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006, bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenej strane V. Z. P., B. škodu vo výške 18 081 Sk.

Podľa § 229 ods. 1 bol poškodený G. T. s nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie krajský prokurátor v Nitre, obžalovaný L. K. a poškodený G. T..

Krajský prokurátor v Nitre v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu čo sa týka výroku o treste. Krajský súd nevzal do úvahy, že obžalovaný sa dopustil svojím konaním dvoch trestných činov (jedného v štádiu pokusu) a to dvoma samostatnými skutkami. Mal mu preto trest ukladať podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a v zmysle asperačnej zásady trest uložiť v hornej polovici trestnej sadzby zvýšenej o jednu tretinu. Okrem toho prokurátor uviedol, že je nesprávna aj aplikácia § 40 ods. 2 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, pretože obžalovaný konal v priamom úmysle poškodeného usmrtiť, a preto na tohto opakovane vystrelil.

Prokurátor navrhol, aby najvyšší súd podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému primeraný trest.

Obžalovaný L. K. v písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie. V konaní nebol preukázaný žiadny motív usmrtiť poškodeného. Skutku sa dopustil preto, lebo konal impulzívne, v silnom rozrušení na obranu svojej osoby a majetku. Poprel, že by sa bol poškodenému vyhrážal zastrelením. V tomto smere poukázal aj na závery znaleckého dokazovania znalca z odboru psychológie. Uviedol, že jeho konanie je možné kvalifikovať maximálne ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 223 resp. § 224 ods. 1 Tr. zák. ďalej obžalovaný poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s prijatím nového Trestného zákona a to najmä s ustanoveniami o nutnej obrane a oprávnenom použití zbrane, ktoré ho podľa jeho názoru zbavujú trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok, keď poškodený neoprávnene a za prekonania prekážky vnikol na jeho pozemok. Obžalovaný navrhol, aby najvyšší súd podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie, resp. aby vo veci rozhodol sám.

Poškodený G. T. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že konaním obžalovaného mu bola spôsobená vecná škoda, bolo mu poškodené na zdraví a následky mu bránia v predchádzajúcom spôsobe života. Preto sa domáhal, aby bol obžalovaný zaviazaný na náhradu škody celkovo vo výške 41 300 Sk.

Zástupkyňa generálneho prokurátora Slovenskej republiky navrhla vyhovieť odvolaniu krajského prokurátora z dôvodov v ňom uvedených.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že dôvodné je iba odvolanie krajského prokurátora.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové aj právne závery.

Aj odvolací súd je toho názoru, že vykonaným dokazovaním bol preukázaný priamy úmysel obžalovaného usmrtiť poškodeného. Vyplýva to zo skutočnosti, že na poškodeného vystrelil dvakrát, pričom po prvom výstrele musel za pomoci drôtu vybrať nábojnicu z hlavne a zbraň opätovne nabiť. Pritom veľmi dobre vedel, aká osoba sa nachádza na jeho dvore a z akého dôvodu. Nebolo preukázané, že by poškodený T. obžalovaného na jeho dvore napadol a už vôbec nie s použitím kola z plota. O tomto kole obžalovaný v prípravnom konaní vôbec nevypovedal a táto okolnosť sa stala súčasťou jeho obhajoby až v odvolacom konaní.

Jednoznačne bolo tiež preukázané, že nie je pravdivá jeho obhajoba v tom smere, že k druhému výstrelu došlo nechtiac, pri zápase o strelnú zbraň. Z vyjadrenia znalca – balistika totiž vyplýva, takto vzhľadom na stopy povýstrelových splodín k poraneniu poškodeného nemohlo dôjsť a hlaveň strelnej zbrane bola v čase výstrelu od tela poškodeného minimálne vo vzdialenosti jeden meter. Je teda evidentné, že k usmrteniu poškodeného nedošlo iba z toho dôvodu, že obžalovaný ho ani jedným výstrelom nezasiahol v oblasti životne dôležitých orgánov, napriek tomu, že mieril do oblasti krku a hrudníka a preto, lebo poškodený mal napriek poraniam dostatok síl, aby obžalovanému vzal zbraň a vyhľadal lekársku pomoc. Za pravdivú potom prvostupňový súd považoval správne výpoveď poškodeného T., ktorý priebeh skutku popísal v zhode s ďalšími vykonanými dôkazmi a jednoznačne uviedol, že obžalovaný sa mu vyhrážal usmrtením.

Napriek tomu, že prvostupňový súd sa otázkou príslušných ustanovení o okolnostiach vylučujúcich trestnú zodpovednosť v zmysle nového Trestného zákona nezaoberal, najvyšší súd po preskúmaní vykonaného dokazovania takéto okolnosti nezistil. Je zrejmé, že poškodený sa najprv snažil privolať obžalovaného z ulice a tento mu aj povedal, že dlžobu mu hneď prinesie. Keď nechodil, poškodený vošiel (bez súhlasu) na dvor obžalovaného a hľadal ho. Obžalovaný ho na dvore videl a musel vedieť o koho ide. Neobstojí jeho obhajoba v tom smere, že dobre nevidí, pretože táto bola vyvrátená odborným vyjadrením príslušného odborného lekára.

V žiadnom prípade teda zo strany obžalovaného nemohlo ísť o prípad oprávneného použitia zbrane podľa § 26 Tr. zák.

Ako už bolo uvedené, obžalovaný poškodeného dlhodobo poznal, požičieval si od neho peniaze a kupoval víno, jeho prítomnosť na dvore, aj keď ho tam sám nepustil nemohla byť príčinou takého psychického stavu, aký má na mysli ustanovenie § 25 ods. 3 Tr. zák. Napovedá tomu aj cieľavedomý spôsob konania obžalovaného pri manipulácii so strelnou zbraňou.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto správne kvalifikoval prvostupňový súd konanie obžalovaného ako pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Rovnako tak správna je aj kvalifikácia konania obžalovaného ako trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie prvostupňového rozsudku.

Je však evidentné, že obžalovaný sa trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. dopustil samostatným konaním, keď si nepovolenú strelnú zbraň zabezpečil pred mnohými rokmi pred skutkom. V takomto prípade bol preto prvostupňový súd povinný pri ukladaní trestu povinný aplikovať ustanovenie § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, teda tzv. asperačnú zásadu. Zo znenia výrokovej časti rozsudku a z jeho odôvodnenia však vyplýva, že tomu tak nebolo a odvolanie krajského prokurátora je v tomto smere dôvodné.

Najvyšší súd preto zrušil napadnutý rozsudok iba čo sa týka výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Úlohou prvostupňového súdu bude, aby opätovne zvážil všetky okolnosti relevantné pre uloženie trestu obžalovanému za použitia ustanovenia § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Najvyšší súd iba pripomína, že samotné ukládanie trestu za použitia tzv. asperačnej zásady nevyklučuje prípadnú súčasnú aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia Trestného zákona, ak súd dospeje k záveru, že na takýto postup sú splnené podmienky. Taktiež

je potrebné zvážiť uloženie trestu prepadnutia veci – strelnej zbrane použitej na spáchanie trestného činu.

Výrok o ochrannom opatrení – ústavnom protialkoholickom liečení je správny a v súlade s vykonaným dokazovaním.

Čo sa týka výroku o náhrade škody, tak tento je tiež správny a v súlade so zisteným skutkovým stavom. Poškodený T. v zákonnej lehote nedoložil svoje nároky na náhradu škody príslušnými dokladmi a preto výrok, ktorým bol odkázaný na konanie o občianskoprávných veciach je správny. Odvolanie poškodeného bolo preto ako nedôvodné zamietnuté.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 16. apríla 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: